

Nr. 21, at han altsaa indrømmer, at de i § 46 anførte Fiskehavne ikke betegne Slægtene. Men er dette saa, bliver det Spørgsmaalet, om der ikke i § 46 bør optages flere Fiske end de der nævnte.

Schütte: Jeg vil begynde med at slutte mig til, hvad den ærede sidste Læser yttrede. Det forekommer mig, at, naar man vil være korrekt og ikke vil sætte Dommeren i Forlegenhed, saa maa man enten sige: Fiske af Ørredslægten, eller ogsaa maa man enkeltvis nævne alle de forskellige Fiske af denne Slægt. At tage en enkelt Fiske, om hvilken de Naturkyndige erklære — det er iøvrigt idag første Gang, jeg hører det — at den ikke er Andet end en ung Ørred, at stille den op som en særskilt Fiske, forekommer mig at være meget betænkeligt; thi, naar der saa kommer et Tilfælde, hvor der er fiske en anden Fiske af Ørredslægten, som ikke kaldes en Ørred og ikke heller nogenfinde bliver til en virkelig Ørred, og som ikke udtrykkelig er nævnt i Bestemmelsen, medens derimod Forellen særlig er nævnt, saa synes det mig at kunne give Anledning til Forvirring. — Det, hvorfor jeg egentlig forlangte Ørredet, var, for at gjøre en Bemærkning med Hensyn til den første Del af § 44, idet det nemlig er forekommet mig, at denne Bestemmelse enten er noget ubestemt, eller i alt Fald kan misforstås. Der staar her, at den, der er berettiget til Fiskeri i noget af de her omhandlede Vand, har Lov til at anbringe Indretninger til Fiskefangst til midtstrøms; men, naar to Gjenboer hver især ville anbringe en saadan Indretning lige overfor hinanden, skal der mellem samme være et aabent Rum i Vandløbet af mindst $\frac{1}{3}$ af dettes fulde Brede, dog ikke ud over 3 Alen. Sæt nu, at en Gods-eier anbringer en saadan Indretning, forinden hans Gjenbo har gjort det, saa maa han efter Paragrafens Ordlyd være berettiget til at anbringe den lige til midtstrøms; men nu ser hans Gjenbo dette, og han faar da ogsaa Lust til at anbringe en saadan Indretning. Naar han nu vil anbringe denne lige ud for den Indretning, der allerede findes, saa staar der Intet i Paragrafen om, hvem af dem der skal afgive dette aabne Rum, om den Første skal have Ret til at blive ude ved midtstrøms, fordi han er kommen først, og den anden altsaa afgive hele det aabne Rum, eller om dette Rum skal beregnes fra midtstrøms ind til begge Sider, hvilket jeg antager maa være Mening. Jeg synes imidlertid, at det vilde være heldigst, om det udtrykkelig blev bemærket, at enhver af de Fiskeberettigede skulde afse det Halve af sin Ret til at gaa ud til midtstrøms, og at den Første altsaa, naar han havde sat sin Indretning helt ud til midtstrøms, skulde være pligtig til at trække den noget tilbage, naar hans Gjenbo anbragte sin lige over for hans.

Breinholt: Det er kun nogle ganske faa

Bemærkninger, jeg har at gjøre til det ærede Medlem for Ribe (Kier). Hvad angaar hans gjentagne Bemærkning om de Benaævnelser af Fiske, der findes i § 46, og Ændringsforslaget under Nr. 21, maa jeg med Hensyn til, hvad han sagde om Lag og Ørreder samt Foreller, give ham fuldstændig Ret i, at det er Navnet paa Indvinder, og ikke Slægtnavne; men lige saa vist maa jeg give ham Ret ligeoverfor Raadet „Selt“, thi der har man netop brugt Slægtnavnet. Dette viser forøvrigt, at der er Grund for Udvalget til at tage denne Sag under Overveelse. Jeg tror, det vilde være rigtigst, og tillige være den Maade, hvorpaa man lettest kom over dette lille bitte Spørgsmaal, om man brugte Slægtnavnet begge Steder og sagde: alle Lag- og Ørredarter og alle Seltarter; thi der er jo som bekendt en Masse Seltarter, blandt hvilke jeg skal nævne: Snevelen, Stanghelt og Bredhelt, uden at jeg iøvrigt vil tillægge mig nogen særlig ichtyologisk Kundskab. — Det andet Punkt, som det samme ærede Medlem fremdrog, var § 51, med Hensyn til hvilken han mente, at Minimumsbøden var sat for høit i Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 27, idet der dog ingen rimelig Grund var til her at sætte en højere Bøde end i det første Tilfælde, og han nævnte i saa Henseende et specielt Exempel. Han sagde: Naar f. Ex. en Mand kaster sin Medesnor ud i en fremmed Mandts Fiskevand, saa vilde det være urimeligt, om man i dette Tilfælde ikke kunde idømme ham en ringere Bøde end 20 Kr. Men det ærede Medlem vil ganske sikkert give Udvalget Ret i, at der er Forskjel paa, om Vedkommende kaster sin Medesnor ud paa en forbudt Lid i et offentligt Vand, hvor Fiskeriet tilhører Alle og Enhver, eller han kaster den ud i en enkelt Mandts Fiskevand, hvilket Sidste jo meget mere nærmer sig Lyveri, end det Første; paa det første Sted er der jo kun Tale om en Overtrædelse af den foreskrevne Fredningstid, hvorimod der paa det andet Sted foruden dette tillige sker et Indgreb i en privat Mandts Ret, og jeg tror derfor, at det ærede Medlem ved en strengere Gjennemlæsning dog vil komme til det Resultat, at der virkelig bør være en Forskjel i Minimumsbøden i disse to Tilfælde.

Ordføreren (Rosensørn-Leilmann): I Anledning af det Punkt, som den høitagtede 4de Landssthingsmand for 8de Kred (Schütte) bragte paa Bane, nemlig den første Del af § 44, skal jeg bemærke, at det er en Bestemmelse, som jeg selvfølgelig sætter overordentlig stor Pris paa, og jeg tror ogsaa, at den ærede Læser vil sætte megen Pris paa den, naar det bliver mig muligt at gjøre det forklarligt, hvad det er, der menes dermed; det er muligt, at Meningen ikke er tydelig udtrykt i Lovforslaget, men vi skulle da se at finde et tydeligere Udtryk derfor. Det er nemlig paa forskellige Steder i de senere Aar blevet